13 Μαΐου 2021

Το καρότο,το αυγό και το τσάι…

/ Μήνυμα ημέρας

Κάποτε παραπονιόταν ένας άνθρωπος πως είχε βάσανα πολλά.

Πήγε τότε σε ένα μοναστήρι για να μιλήσει με την γερόντισσα για αυτά που τον

απασχολούσαν, η γερόντισσα λοιπόν, έβαλε ένα τσουκάλι με νερό να βράσει κι έριξε μέσα ένα καρότο κι ένα αυγό.

Και όταν έβρασαν καλά το αυγό και το καρότο, έφτιαξε λίγο τσάι του βουνού και ρώτησε τον άνθρωπο:

– Τι βλέπεις;

–Ένα καρότο που έχει μαλακώσει από το βράσιμο κι ένα σφιχτό αυγό, της είπε κείνος.

–Και τι μυρίζει; ρώτησε η γερόντισσα.

–Μοσχοβολάει τσάι του βουνού! της απαντάει.

– Ε, λοιπόν, οι λύπες και οι στενοχώριες μοιάζουνε με νερό που βράζει λέει η γερόντισσα.

–Υπάρχουν άνθρωποι που νιώθουν δυνατοί, μα σαν τους βρουν αναποδιές, θαρρείς και πέφτουν στο βραστό νερό σαν το καρότο, που μαλακώνει και διόλου δύναμη δεν έχει πια. Άλλοι πάλι μοιάζουνε με το αυγό. Μέσα τους είναι αδύναμοι και μόνο ένα τσόφλι έχουν απ’ έξω να τους προστατεύει. Όταν έρθουν δύσκολοι καιροί, θαρρείς και πέφτουν στο βραστό νερό σαν το αυγό και, σαν αυτό, γίνονται κι από μέσα τους σκληροί. Μα είναι κι άλλοι που θυμίζουν το τσάι. Όταν τους βρίσκουν βάσανα, είναι κι εκείνοι σαν να πέφτουν σε βραστό νερό, μα ούτε σκληραίνουν, ούτε μαλακώνουν. Μεταλλάσσουν μόνο το νερό σε τσάι του βουνού που ευωδιάζει. Κι ευφραίνονται με τη μοσχοβολιά του όσοι βρίσκονται κοντά. Τις λύπες και τις στενοχώριες, πάει να πει, τις κάνουν γνώση, καλοσύνη και χαρά και δοξολογία στον Θεό, για την επίσκεψη Του.

Λοιπόν πήγαινε στο καλό…
του λέει η γερόντισσα… και φρόντισε να είσαι σαν το τσάι, σε όλη σου την ζωή.